



EUROSAT

Numărul 2 - 18.07.2011 - Tg. Jiu, România - Apare semestrial

Număr dedicat proiectului „W.A.V.E. - Worldwide Active Volunteers in Europe”

EuroSat
un brand
ARDR

Impactul WAVE în Tg-Carbunești

Mentor
Văduva Elena

Deși pare ușor să vorbești la timpul trecut despre o activitate, nu este întotdeauna așa. Nu este ușor să alegi ce aspecte au fost mai importante ca altele, care lucruri merită spuse și care nu. Cele nouă luni petrecute împreună cu voluntarii mei (căci au fost și „ai mei” :colaboratorii mei, prietenii mei, copiii mei....) au reprezentat un timp „plin”. Plin de activități, de emoții, de semnificații, de influențe și schimbări reciproce, atât pentru noi, dar și pentru elevii și tinerii din comunitate.

Nu spun că lucrurile au fost întotdeauna ușoare, dar rezultatele pe care le-am obținut au meritat fiecare clipă de efort. Convingerea mea este că după această experiență, și

comunitate. Odată ce au fost informați cu privire la ce este și ce presupune voluntariatul, în general, dar și în cazul acțiunii noastre, tinerii din comunitate, dar mai ales elevii, s-au implicat cu entuziasm în activitățile derulate.

Și nu au fost puține aceste activități. Și voluntarii, dar și eu ca mentor, ne-am străduit să împletim în mod fericit abilitățile acestora cu nevoile comunității, cu ceea ce acesta își dorește. Voluntarii s-au implicat activ în activitățile elevilor, școlare sau extrașcolare, influențându-i și fiind influențați pozitiv. Cele mai importante dintre aceste activități au fost :

- Organizarea atelierului de limba italiană de către voluntarul italian Giuseppe Lo Presti. Nu a fost un moft, ci a răspuns unei nevoi reale a tinerilor din comunitate : în Tg.Cărbunești sunt foarte mulți copii cu părinți plecați la muncă în Italia, copii care au fost plecați cu părinții și au făcut școala în Italia. Toți au fost extrem de dornici să învețe sau să exerseze limba italiană. Surpriza a fost aceea că la cursuri au participat și

tineri părinți ai elevilor care urmau să plece la muncă în Italia și care au considerat șansa de a învăța italiana, cu un italian, ca fiind deosebită, mai ales că aceste cursuri au fost , bineînțeles, gratuite, iar „profesorul” a fost dispus să țină cursurile chiar și în week-end.

- Organizarea atelierului de desen de către voluntarul Wael Dahmene, care deși fără studii de specialitate, au reușit prin talentul nativ, prin dragostea pentru desen și pentru micii săi elevi să realizeze, împreună cu aceștia, lucruri remarcabile. Unul dintre acestea ar fi expoziția organizată în cadrul Facultății de Artă de la Universitatea „Constantin Brâncuși” Tg.Jiu, cu ocazia Zilelor Universității, din luna iunie 2011, a unei expoziții cu desene personale dar și cu desene ale celor mai talentați dintre elevii săi. Tot Wael a participat ca invitat în cadrul orelor de limba franceză, elevii având astfel ocazia să exerseze practic cunoștințele teoretice dobândite la acest obiect de studiu, dar a organizat și cursuri de șah, la care i-a învățat pe elevi tehnici noi de joc, dar și



mișcări inteligente.

- Voluntarii s-au implicat activ în toate activitățile extrașcolare importante : organizarea balului de Miss Dragobete, Valentine's Day, 8 Martie, campaniile antidrog și antiviolență desfășurate la nivelul comunității

- Participarea la omagierea lui Constantin Brâncuși, împreună cu tinerii și cu autoritățile locale

- Participarea împreună cu elevii la acțiunea „România prinde rădăcini” din comuna Crasna

- Participarea la campania „Vreau să ajut” pentru strângerea de jucării și cărți pentru copiii nevoiași cu ocazia zilei de 1 Iunie

Acestea sunt numai câteva...așa cum spuneam, e greu să alegi ce a fost mai important, ce a contat mai mult sau mai puțin, ce merită spus sau ce poate fi lăsat deoparte.... oricum o parte din activitatea noastră, a voluntarilor străini dar și a mea, a fost destul de mediatizată în presa scrisă și audiovizuală locală și chiar centrală.

Important mi se pare, că în urma experienței avute cu voluntarii, mulți elevi din clasele XI-XII dar și tineri din comunitate și-au exprimat dorința de a aplica în viitor la astfel de programe în calitate de voluntari.

Toate instituțiile implicate în proiect, autoritățile locale, domnul primar personal, au apreciat în termeni laudativi activitățile desfășurate în cadrul acestui proiect, considerând că impactul asupra comunității, în ansamblul ei, a fost unul nu numai benefic, dar și de durată, cu probabilitate mare ca acțiunile de acum să conducă la la rezultate bune și în viitor, prin transformările suferite de tineri în plan personal, prin descoperirea sau dezvoltarea de abilități personale sau sociale, prin schimbarea modului de a înțelege ce înseamnă să fii, cu adevărat, membru al comunității în care trăiești.



tinerii din comunitate dar și voluntarii înșiși au învățat lucruri noi, interesante și benefice deopotrivă,

Impactul acestui program de voluntariat asupra comunității de la Tg.Cărbunești a fost unul chiar mai important decât credeam că va fi. Lucrurile au mers bine chiar de la început pentru că ne-am bucurat de sprijinul conducerilor celor două instituții de învățământ din localitate și anume al domnului profesor Gabriel Birău, directorul Colegiului Național „Tudor Arghezi” și al domnului profesor Ion Cioplea, directorul Școlii Gimnaziale „George Uscătescu”, dar și al autorităților locale, în persoana domnului primar, inginer Mihai Viorel Mazilu, care s-a implicat nu numai instituțional, dar și emoțional, în toate activitățile desfășurate de către voluntari și ne-a acordat tot sprijinul logistic de care am avut nevoie.

Un alt aspect favorabil, care a asigurat succesul acestui demers, a fost deschiderea tinerilor din comunitate (dar nu numai a lor) spre acest gen de acțiuni. Voluntarii au fost foarte bine primiți și acceptați de către

Hello...

Hello, everyone who is reading this newspaper. I want to share with you my experience in Romania. I am EVS volunteer from Ukraine, who is already here for 8 month and I live in Mușetești. My volunteer's story in Gorj begin in November 2010 and will finish July 2011. As a conclusion of project, my manager



propose me to organize social campaign “Smile for tomorrow” with the other volunteers. OHhhhhhh.. I forget to tell you about my other colleagues. We are 18 volunteers from 3 continents (Africa, Latin America and Europe) lived in pairs in different small villages in Gorj region. So it was decided to organize social campaigning in Tg Jiu from 20 June- 26 June 2011. And I start to work... My manager give me ideas from his previous experience with organizing campaigns. I developed plan with Flora, volunteer from Austria. At the preparation stage we work together, but Flora finish her project early and it was for me a little bit difficult to manage all work without good partner. In social campaign total participated 23 volunteers.

During all week from Monday to Friday we were collecting food, cloths and money in different places in TG JIU.... It was difficult, because people don't believe us at the beginning... But anyway we found people who with passion from all heart help us. It was one woman who gave 50 Ron... We were so happy, because not all people even want to listen us...

(continuare în pagina 2)

Hello...

(continuare din pagina 1)

At the end of each day I was so interested what we collect – How much food, money? All this information was published in open event in Facebook. (<http://www.facebook.com/#!/event.php?eid=222131041150166>)

This campaign was a good opportunity for me to challenge myself as coordinator of a big event. I want to say thank you for all participants and donates, who make small efforts in this campaign... Social campaign continued 5 days in TG JIU and we collect 929.95 Ron some food and also clothes. For inhabitants it was also a good opportunity to meet people from Africa,



Latin America and all Europe and speak about different topic... In my opinion Social campaign „Smile for tomorrow” was successfully. Honestly it was hard, but WE did it... And now for me it's pleasure to look back and see that people want to help each other, even if it's a very small donation, but with big smile and from all heart... At the end I want to say: „Just smile more for tomorrow”.



Valurile schimbărilor

Alex Diaconescu-
manager proiect



Asociația Regională pentru Dezvoltare Rurală a găzduit peste 120 de voluntari încă de la înființare și a implicat în mod direct peste 80.000 de cetățeni din județul Gorj. De-a lungul anilor, voluntarii veniți din întreaga Europă și nu numai au adus o schimbare pozitivă, în comunitățile unde au fost găzduiți, prin intermediul activităților extra-curiculare. Fie că au participat la campanii de mediu, campanii sportive, dezbateri despre toleranță, rasism și xenofobie, elevii au început să înțeleagă care sunt valorile europene și să conștientizeze ce înseamnă să fii cetățean european.

În urma cu 5-6 ani căutam tineri care să meargă în schimburi interculturale, nimeni nu știa nimic despre ele. După ce le explicam tinerilor că au șansa de a merge într-o țară din Europa, cazare și masă asigurate 100%, iar din costul transportului 70%, atunci reacționau ca surprinși, nu le venea să creadă că pot să beneficieze de o astfel de oportunitate chiar dacă nu sunt rudele cuiva important. Astăzi, ei vin la noi și ne întreabă de aceste schimburi.

În acțiunile desfășurate în mediul rural, voluntarii și-au dezvoltat nu doar abilitățile lor de a mobiliza, planifica și organiza un eveniment dar și ale tinerilor implicați. Voluntarii au implicat atât elevi de gimnaziu sau liceu dar și profesori și

părinți în activitățile întreprinse.

Tinerii din mediul rural s-au dezvoltat personal lărgindu-și orizontul cultural, învățând cum să comunice, să socializeze. Totodată s-au dezvoltat și profesional învățând să organizeze de la simple dezbateri și mese rotunde până la campanii de mediu și campionate sportive. Alții au învățat cum să facă și să prelucreze poze pe calculator așa cum foarte puțini știu, alții au învățat cum să picteze, alții au învățat dansuri tradiționale din diferite țări avându-i ca îndrumători pe tinerii voluntari din țara respectivă. Toate acestea reprezintă oportunități pentru tinerii din mediul rural să își descopere un hobby pe care să îl cultive și dezvolte cu sprijinul voluntarilor SEV.

Ultimul proiect s-a numit W.A.V.E. (din limba engleză, val), cu referire la valul de informații, cunoștințe și schimbări ce l-au adus, îl aduc și vor continua să îl aducă voluntarii SEV în județul Gorj.

În proiectul WAVE au fost 18 voluntari prezenți în județul Gorj, 18 tineri din Europa, Caucaz, Africa și America Latină, toți diferiți, cu hobbyuri diferite, cu abilități diferite.

Pe lângă schimbările pozitive ce le-au declanșat în comunități, voluntarii au adus schimbări și în organizație. Echipa de proiect a trecut prin situații complet noi, provocări nemăiîntâlnite. La un moment dat am fost întrebat de un prieten cum este la mine la locul de muncă. Răspunsul a venit mai mult ca o reacție și a fost „fiecare zi este o provocare”.

În concluzie aș spune că noi, ca echipa de proiect creștem cu fiecare zi ce trece și fiecare proiect implementat, tinerii din mediul rural sunt tot mai informați și mai pregătiți să fie viitori cetățeni europeni.

Atâta timp cât va exista deschidere din partea tinerilor, din partea comunităților, atâta timp cât tinerii vor dori să cunoască toate oportunitățile oferite de Europa, Asociația Regională pentru Dezvoltare Rurală va continua să dezvolte astfel de proiecte cu și pentru tineri.



În birou forfotă de nedescris.... cineva lângă imprimantă pregătește materialele pe care copiii își vor lăsa amprentele palmelor, în celălalt colț al biroului se muncește de zor la tăierea literelor și aranjarea lor. Voluntarele împreună cu mentorul promovează această activitate încă de la începutul săptămânii și iată că a sosit și ziua cea mare...11 ianuarie 2011, ziua în care spui „mulțumesc” fără un motiv anume, doar zâmbești și spui MULȚUMESC.

În școală totul este la locul lui iar în fiecare pauză copiii sunt așteptați pe holuri pentru a-și așeza palmele pline cu vopsea pe materialul special pregătit. Și-au lăsat amprentele nu doar elevii ci și voluntarii care au participat la activitate,mentorul acestora, profesorii și toti cei care s-au mai aflat în școală în această zi. Cu ajutorul învățătoarelor și al profesoarelor școlii în fiecare clasă au fost împărțite post-it-uri pe care elevii au scris câteva cuvinte de mulțumire adresate persoanelor dragi din viața lor.

Voluntarele au fost extrem de mulțumite că au reușit ca pentru o zi toată lumea în școală să aibă zâmbetul pe buze și să spună tuturor un simplu „MULȚUMESC”.



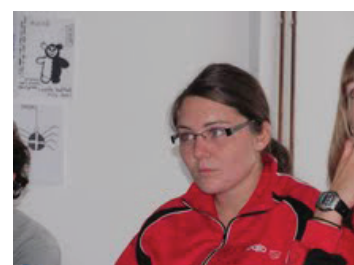
Hello!

I am Bianca, I come from Austria and I am 20 years old. I was a volunteer together with my Lithuanian room mate in a small village called Giurgita and worked in the W.A.V.E. project about community youth development in rural areas and personal and professional development. I have chosen this project because I never worked with children just sometimes I did babysitting and I wanted to gain experience but also because I am very interested in other cultures so I thought this group EVS with many volunteers would be nice.

To make activities at the beginning was really hard because of the language problems, nobody could speak English and so the kids lost interest very fast because for us it was hard to communicate with them, that means you have to keep them motivated. One of our first activities was a discussion and free hug campaign on the International Tolerance Day. We spoke with some kids from school if they would come after school to speak with us about tolerance, what does tolerance mean for them, their opinions and so on and later we went through the community where we made free hugs and spoke with the people about tolerance. The people enjoyed this action and we got to know many people and they got to know us - as new inhabitants of the village.

Another big activity was the girls football team from the school. We made posters and invited the girls to come to our trainings after school because we have seen that for girls there are no possibilities to do something in their free time in school, the boys had football tournaments against other schools or matches between the different classes so we tried this and we were successful. In the first training there were more than 20 girls from different ages and we made the trainings once per week. This are just two examples what we did in our project but there were many other things like handicraft sessions, language courses, cleaning campaigns, intercultural events where all volunteers represented their country, making ginger bread hearts, organize a creativity day, a big activity for the children's day, a social campaign and so on.

At the beginning I was skeptical about living 9 months in Romania, I knew already before I left home that there is another life style and a different culture and when I arrived I



Bianca Wiesinger

was a bit confused. Everything was so strange and you don't know the people of the community, the working attitude was everything else than at home and I felt lost. But this feeling was gone very fast, the people were so friendly and open minded, they were interested in you and where you come from, they wanted to know everything and the language problem wasn't a problem anymore, so my room mate and I got to know fast new friends and we did so many things together with them. I really fast felt integrated, it was really easy because of the mentality of the people but also because we tried to go towards the people.

As we have lived in a host family it was easy to find something out about the traditions and culture. They cooked traditional food, they showed us how to dance traditional dances and we learned the language very fast. Also the neighbours helped us a lot and we were invited to drink coffee with them or they just took us to show us other parts of the place where we have lived. This all was such a nice experience and I am so happy that I have met this people. I got so many information about the country, the life style, traditions, culture and many other things. I didn't have problems with being homesick because there wasn't the time for it. There was always somebody with whom you could do something, the members of the hostfamily, mentor, friends, neighbours, organisation. It was also great to have a good relationship with the director of the culture house and the educators of the kindergartens, so we spent also our free time sometimes together with them and it made it easier to organize activities in these different institutions like culture house or kindergarten.

To say good bye to all these nice people what I've met, my volunteer colleagues and the interesting environment was really hard but I know that I always can come back to this small community what I called my home for the last 9 months.

Bianca Wiesinger, July 2011



În Austria și Suedia avem obiceiul de a face și totodată de a mânca foarte multe prăjituri în preajma sărbătorilor de iarnă de aceea ne-am decis să împărțim acest obicei cu copiii din comunitatea noastră. Au fost foarte încântați de această idee așa că ne-am pus în acțiune imediat planurile, deși nu a fost atât de ușor să facem rost de toate ingredientele. Ne-am întâlnit după amiază la școală, am cooperat foarte bine între noi iar în final prăjiturile au fost delicioase. Am făcut atât de multe încât copiii au putut lua câteva porții și acasă pentru a le arăta familiilor. Ne-am simțit foarte bine cu ei și chiar am simțit că suntem mai aproape de spiritul sărbătorilor de iarnă în acest fel. Vă mulțumim copii.

Sandra și Flora



EVS în România

Serviciul European de Voluntariat și-a deschis porțile în România în anul 2007. Încă de atunci diverse ONG-uri au aplicat proiecte care să permită tinerilor dezvoltarea personală și profesională intensă, cunoașterea unor medii diverse și a unor oameni deosebiți, să învețe diverse concepte prin practică, să afle ce înseamnă munca în echipă.

Printre ele s-a numarat și Asociația Regională pentru Dezvoltare Rurală care a avut ca obiectiv împrăștierea dimensiunii Europene pe o arie cât mai mare.

Așa se face că proiectul WAVE a ajuns și în județul Dolj în cele 7 comunități rurale: Melinești, Segarcea, Giurgița, Dăneți, Amărăștii de Jos, Călărași și Dăbuleni, începând cu data de 01 octombrie 2010 până în 01 iulie 2011. Cum era și normal, fiind primul proiect de EVS desfășurat în comunitățile rurale din Dolj, au început provocările atât pentru echipa de management a proiectului cât și pentru comunitățile locale care cu greu au înțeles motivele pentru care sunt veniți în "să-tucurile" lor voluntarii și "ce muncesc măică aici".

După o serie de vizite în comunitățile rurale echipa de management a proiectului WAVE a reușit să găsească o portiță prin care să explice ce este acela un proiect EVS, pentru mulți dintre românii aflați în mediul rural acest concept fiind unul foarte vag definit. Într-un final au fost cu toții mulțumiți de faptul că niște străini o să locuiască alături de ei 9 luni de zile și au spus: "Hai să îi întâmpinăm cum se cuvine în stil românesc".

Și iată că au ajuns, și ce s-a întâmplat? ȘOCUL CULTURAL ... cel mai greu hop de trecut pentru toată lumea.

Echipa de management a susținut o serie

de training-uri pentru a face cât mai ușoară adaptarea voluntarilor la noua cultură. Cum fiecare voluntar vine cu o serie de idei și propuneri de activități, multe dintre ele erau deosebite un lucru nou și o mare provocare și pentru noi. De-a lungul proiectelor EVS "provocările" sunt termenul cu care te întâlnești cel mai des, dar cu multă perseverență le poți face față. Șocul cultural în rândul voluntarilor este dificil de controlat deoarece ei vin cu alte așteptări și se văd duși într-o comunitate care "nici pe harta nu există" și sunt nevoiți să înceapă un nou stil de viață prin a-și face prieteni noi, un nou mod de abordare a problemelor, bani noi și probabil cel mai important impediment, o limbă nouă.

Pentru început comunitatea a luat-o ca pe o curiozitate, "ia uite fata aia este neagră", "uite ce haine are pe el", "cu ce se ocupă la el în țară", "ce părere o avea de noi", "la ei tot așa o fi", "nu vor face nimic aici", "au venit degeaba" erau discuțiile sătenilor la adresa voluntarilor.

Fiecare voluntar a venit cu un "bagaj" intercultural pe care l-a descărcat în comunitățile rurale stimulând procesul de învățare interculturală prin prezentarea de noi culturi, astfel impactul european punându-și amprenta asupra tinerilor localnici, făcând posibil unul din obiectivele mari ale proiectului și anume "participarea activă a tinerilor la viața comunității locale prin acțiuni de voluntariat".

Prin toate activitățile desfășurate, cât și prin implicarea voluntarilor în solicitările făcute de către școală și comunitate, proiectul WAVE și-a făcut nu doar vizibilă cât și simțită prezența în comunitate fapt ce duce la continuarea proiectelor de EVS pe termen lung în mediul rural.



dad, donde empezamos a dialogar con los habitantes, por lo que eran muy curiosos con nosotros, donde hasta ahora siguen creyendo que Lennin es un gitano. Bueno así seguimos asiendo amistades con todo el personal de liceo junto con los profesores los alumnos de la escuela don el fin de ir clase por clase dando clases de Español e Italia donde nos dimos cuenta que nuestra legua era famosa por que 20 % habla español y el 8 % habla italiano. Bueno y así tan deprisa llego el día de los mitin en Predal, donde empezamos a conocer nuevos voluntarios y distintos proyectos y su forma

a funny story

After a hard cold weather, came the sunny days..... I discovered new fruits that we don't have in my country, and i felt in love of one of them: peaches.

I dreamed about peaches so that i decided to go and buy... Then, i went to the market place. I wanted to buy the bigger i will find. Exactly that woman had them. I arrived in front of her place



ce, then i said < ba da, este frumos!>. Then she get really angry and said many things that i couldn't understand. People were attracted and as every time we managed to find just one english speaker. He asked me what i wanted to buy. I explain him that i want to buy peaches. Then he explained to the woman and she was so ashamed that she gave me two kilos of peaches for free. That was such a funny experience now i can never ever confuse <pierică> and <pisică> once more in my life.



and was attracted by the nice cat she had also. I began to touch the cat softly and the woman was enjoying my movements on her cat...he was so cute and she said „he is like a son for me“. Then, we chatted a few words about other things. Then i decided to leave the place. She didn't understood english and i had to try in Romanian. Then i said: < cât costă de pisică?>. She became red and shout against me: < pisica mea nu este de vânzare>. I didn't knew how to reply with senten-



Diario de toda la estancia SVE

Este relato empieza con los mejores tiempos pasados en Rumania con el primer mitin en Mușetești donde empezamos hacer nuevas amistades con los demás voluntarios, junto con nuestros coordinadores donde nos guían en nuestras labores.

Bueno de acuerdo con nuestros propósitos empezamos a conocer nuestra comuni-

dad, donde empezamos a dialogar con los habitantes, por lo que eran muy curiosos con nosotros, donde hasta ahora siguen creyendo que Lennin es un gitano. Bueno así seguimos asiendo amistades con todo el personal de liceo junto con los profesores los alumnos de la escuela don el fin de ir clase por clase dando clases de Español e Italia donde nos dimos cuenta que nuestra legua era famosa por que 20 % habla español y el 8 % habla italiano. Bueno y así tan deprisa llego el día de los mitin en Predal, donde empezamos a conocer nuevos voluntarios y distintos proyectos y su forma

de vida de cada comunidad donde cada uno aviamos pasado experiencias distintas en la estancia en Predal. Huuu(que frío!).... Empesando el invierno fue los 3 meses más feo en Rumania por los continuos problemas que teníamos en nuestra comunidad uno tras otro donde asi perdimos toda motivación de trabajar, pero lo bueno que con la ayuda de nuestros coordinadores empezamos a solucionar nuestros problemas de motivación donde empezando ir a la grădiniță, a los ancianos, al club, y retomando la clases de español e 3 veces al mes. Donde también estuvimos apoyando a otras comunidades en sus eventos. Así de repente llego la fiesta que tanto aviamos esperado "la fiesta de las ovejas".

Y llego el momento de hacer el talent show: ...un montón de trabajo, con los niños motivados para el actividad, corriendo cada lado para traer cosas y personas, con el sistema de audio que no funcionaba bien al empezar..pero todavía al final (mas de 20 minutos!) funciono

bien..pe suerte! Y una buena chica cantadora con voz rica ganó el concurso..

Despues algunas semanas llegó también el tan esperado momento.. nos hemos ganado contra el viejo de el Elderly House al checkmate!

Llego la semana de hacer las despedidas con toda la gente que conocemos sobre todo con nuestra mentora donde preparamos una cena para Maria para despedirnos donde fue un domingo un 5 de julio del 2011. Donde por ultimo nos queda mas que decir que nos llevaremos muchos recuerdos del proyecto ARDR y recordando los bueno y malos momentos pasados. Y recordando a nuestros perros (también lo quien murieron...) ..!

La Revedere Alberto și Lennin!

O experiență de viață

Proiectul a început pentru mine ca o provocare, mai ales pentru că nu știam mai deloc limba engleză și mă temeam de cum voi putea iniția comunicarea cu voluntarii. Mi-am asumat riscurile și am început acest drum. Cu obstacole, cu sușuri și coborâșuri, dar frumos. După ce am învățat câteva lucruri despre mentorat, voluntariat internațional în vacanța de vară, iată că au apărut și voluntarii: DANTE JAIR CERNA CHORES din Peru și ARAM POGHOSYAN din Armenia, doi băieți (doi copii aș spune – unul având 19 și celălalt 20 de ani) plecați la mii de kilometri distanță de casa lor pentru a face ce ?

Am perceput această experiență ca pe o aventură într-o lume necunoscută, prin intermediul căreia am reușit să aducem în viața comunității melineștene un suflu nou. Elevii au putut să cunoască pe lângă orizontul limitat oferit de granițele comunei și alte culturi, obiceiuri, oameni. Cunoștințele lor de limba engleză și spaniolă s-au îmbunătățit, iar cultura generală a fost consolidată prin comunicarea și contactul direct cu exponenți ai diferitelor culturi și civilizații (Peru, Armenia, Lituania).

Relația mea cu voluntarii a fost una deschisă, am încercat să mă apropiu de ei și să

le fiu ca o mamă, căci era vizibil că le lipsește familia și cei dragi. Entuziaști, dornici să vorbească tuturor despre țara lor natală și despre obiceiurile lor, consider că voluntarii s-au integrat relativ repede în comunitate, singurul impediment fiind la început limba, fapt confirmat și de regretul exprimat direct în momentul întoarcerii lor acasă.

Aceste experiențe mi-au deschis, atât mie cât și elevilor din școala noastră, orizontul perceptiv despre ceea ce înseamnă voluntariatul, despre dorința și implicarea cu care niște tineri au reușit să aducă zâmbete, să îi determine pe elevi să se implice în diferite proiecte, să preia inițiativa de a realiza propriile proiecte, despre plăcerea de a face un bine unei comunități fără a primi în schimb decât o mulțumire, prieteni adevărați și cunoștințe despre țările și obiceiurile celorlalți.

Schimbări esențiale nu au putut fi observate doar în cazul voluntarilor și al meu, ci și în cazul elevilor care au avut contact cu voluntarii. Foarte receptivi la propunerile voluntarilor și la proiectele pe care le-au desfășurat, elevii s-au implicat cu adevărat în toate tipurile de activități organizate, nu au pregetat să renunțe la timpul lor liber, au



dat o mână de ajutor când a fost nevoie, au facilitat comunicarea cu ceilalți, ba chiar au legat relații de prietenie.

O activitate plăcută pe care am avut prilejul să o realizăm împreună cu voluntarii a fost cea privitoare la orele de limba română. Dornici să învețe ca să poată își exprime ideile mai ușor și să fie înțeleși de elevii mai mici, voluntarii și-au dat silința în studiul limbii române. Mai mult, am reușit chiar să facem ore interculturale, deoarece am învățat cuvintele echivalente din limba lor. Până la finalul proiectului pot spune că sunt mândră de progresele pe care aceștia le-au făcut.

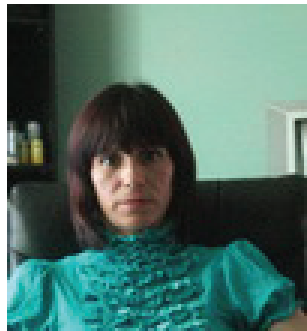
Ca să închei, acest proiect mi-a dovedit cu fiecare zi că entuziasmul, creativitatea, spiritul de echipă, responsabilitatea, impli-

carea (toate făcute fără a percepe în schimb beneficii materiale sau de alt tip financiar) nu au vârstă, că pot fi aplicate oricând și oriunde, cu condiția să existe bunăvoință, iar rezultatele nu pot fi evaluate cantitativ, ci vor fi apreciate odată cu trecerea timpului. Proiectul a fost o lecție de viață nu numai pentru voluntarii aflați departe de casă și de familie, ci și pentru toți cei care s-au implicat în derularea lui, prin forța cu care a reușit să schimbe unele mentalități rigide și impresii eronate cu privire la anumite națiuni și prin durabilitatea și trănicia relațiilor de prietenie legate.

Mentor : prof. Ionescu Valeria ,
Grupul Școlar «Alexandru Macedonski»
Melinești, Dolj
Director liceu : prof. Micu Cristinel

Cetățenia Activă și Voluntariatul

prof. Ghiță MARIA
Liceul Teoretic Novaci



Educația pentru cetățenia activă este un set de practici și de activități al căror scop este de a pregăti cât mai bine tinerii și adulții pentru a participa activ la viața comunității prin asumarea și exercitarea drepturilor și responsabilităților lor în societate. Cu alte cuvinte, Cetățenia Activă înseamnă să învățăm cum să devenim cetățeni și cum să trăim într-o societate democratică. Cetățenia Activă este o experiență care se derulează pe durata întregii vieți, și scopul său final este de a pregăti oamenii și comunitățile pentru participare civică și politică, cu respectarea drepturilor și asumarea de responsabilități și valorizarea diversității sociale și culturale. Aceste caracteristici subliniază faptul că Cetățenia Activă este, în primul rând, un obiectiv major al politicilor educației. Prin urmare, ea trece dincolo de practicile educaționale, de diferitele conținuturi sau metode de învățare a democrației și se distinge de orice disciplină școlară (instruire sau educație civică).

Ca scop educațional, Cetățenia Acti-

vă este orientată valoric, promovând, în întregul sistem de educație, principiile și valorile democrației și drepturilor omului.

Cetățenia Activă este permanentă, în sensul că intervine pe durata întregii vieți și în toate aspectele vieții, include o serie de contexte de învățare în și în afara instituțiilor formale (de exemplu, educația nonformală și informală, părinții și familia, comunitatea). Totuși, școala este principala instituție în care se realizează Cetățenia Activă. Întrucât permite învățarea sistematică a cunoștințelor legate de cetățenie, facilitează practicarea timpurie a stilului de viață democratic (participare, negociere colectivă, reprezentare), este o instituție de interes public, obiect al controlului public și al controlului calității, este un spațiu al legii, unde diferiți actori lucrează împreună și conviețuiesc, este o organizație care se auto-conduce și se auto-dezvoltă.

Cetățenia Activă corespunde proceselor și obiectivelor de predare-învățare. Este o formă de alfabetizare care se referă la informarea și înțelegerea a ceea ce se întâmplă în viața publică, a fi „lucid”, a cunoaște și a înțelege, a gândi critic și a judeca independent situația lo-

cală, națională, europeană și mondială. Cetățenia Activă este un proces de învățare socială, învățare în societate, despre societate și pentru societate. Abilitățile și competențele specifice acestora acordă o egală importanță cunoștințelor, valorilor, atitudinilor și capacităților de acțiune și de participare într-o societate democratică și multiculturală.

Voluntariatul este o componentă fundamentală a Cetățeniei Active și a societății civile. El însușește cele mai nobile aspirații ale omenirii - pacea, libertatea, oportunitatea, siguranța și justiția pentru toate persoanele. În această epocă a globalizării și a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai mică, mai interdependentă, mai complexă. Voluntariatul - la nivel individual sau de grup - reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite și susținute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui și de atașamentul față de aproape. Voluntarii pot să își exercite drepturile și responsabilitățile de membri ai comunității. Se pot stabili puncte de legătură între diferențele care ne despart astfel încât să putem trăi împreună în comunități sănătoase, puternice, și să lucrăm împreună la identificarea de soluții, la provocările pe care le întâlnim. În noul mileniu, voluntariatul reprezintă un element esențial al tuturor societăților. Toate persoanele din lume trebuie să aibă dreptul de a-și oferi în mod liber timpul, talentul și energia în beneficiul altora sau al comunității prin acțiuni individuale sau colective, și fără a aștepta recompense financiare.

Consider că voluntariatul solicită implicarea întregii comunități în identificarea și soluționarea propriilor probleme, oferă altora posibilitatea de a participa ca voluntar, oferă persoanelor posibilitatea de a acumula noi cunoștințe și abilități și de a-și dezvolta la maximum potențialul, încrederea în sine și creativitatea.

LIST OF IMPORTANT THINGS DONE DURING EVS

DURING EVS IN ROMANIA I'VE:

1. LIVED IN A VILLAGE FOR 9 MONTHS WITHOUT USUAL CONDITIONS (CROWD STREET, SUPERMARKET, CINEMA & THEATER...)
2. LIVED WITH A HOST FAMILY AND DON'T SPEAK COMMON LANGUAGE
3. WORKED WITH PEOPLE FROM 3 CONTINENTS : EUROPE, LATIN AMERICA AND AFRICA
4. MADE FIRE EACH DAY AT WINTER TIME TO MAKE MY ROOM MORE WARM
5. ORGANISED A SOCIAL CAMPAIGN WITH OTHER VOLUNTEERS AND COLLECT ABOUT 230 EURO
6. BEEN JURY IN A BEAUTY COMPETITION "MISS TICLEN"
7. WORKED WITH MANAGERS FROM AFRICA, LATIN AMERICA AND EUROPE IN PROJECT "ACT NOW"
8. PARTICIPATED IN A TV-SHOW
9. MET PEOPLE THROUGH COUCHSURFING.ORG AND STAYING AT THEIR PLACE FOR FREE ALL OVER ROMANIA
10. TRAVELED BY AUTOSTOP WITH FRIENDS
11. TRAVELLED BY AUTOSTOP ALONE
12. SELECTED FOR GAPGENC FESTIVAL IN TURKEY
13. VISITED TURKEY & DEPORTED FROM BULGARY
14. FALLEN LOVE IN ARMENIA
15. APPLIED AND WAS SELECTED FOR EVENT IN TAIWAN
16. VISITED CEMETERY AT NIGHT
17. NEVER FIGHT WITH MY COLLEAGUE...
18. FALLEN SLEEP IN THEATRE WATCHING COMEDY
19. DANCED VALS IN MIDDLE OF CRAIOVA...
20. BEEN EXCITED, HAPPY, SCARY, DISSAPOINTED, CRAZY....

Ideea de voluntariat

Aurel Cărășel
Mentor com. Amărăștii de Jos



Problema rezultatelor oricărui tip de proiect ar trebui să se pună numai din momentul în care acesta nu numai că s-a încheiat, dar, mai mult încă, a fost înțeles pe deplin de către realizatorii săi și de către aceia care beneficiază de acele rezultate. Proiectul WAVE are o trăsătură particulară – este unul de voluntariat.

Dacă el ar fi funcționat în oricare dintre statele cu o democrație mai veche din Europa, obișnuite cu ideea de voluntariat, atunci problema rezultatelor s-ar fi pus din perspectiva normalității. Oamenii (fie ei coordonatori, realizatori sau numai beneficiari de proiect) ar fi fost obișnuiți cu ideea că există voluntariat și că acesta are, în primul rând, menirea de a forma caracterul acelor care se angajează în el ca voluntari. Dar el se derulează în România, mai mult, într-un mediu rural destul de închistat în cutume care nu au prea multe de a face cu Europa occidentală și, în speță, cu ideea de voluntariat.

Prima reacție a locuitorilor din comuna Amărăștii de Jos, la auzul veștii că, timp de un an, alături de ei vor locui și vor lucra două voluntare, una din Georgia și cealaltă din Suedia, a fost una tipică țaranului român, care nu-și prea părăsește satul, muncile gospodăriei nelăsându-i această posibilitate: „Auzi, domne, păi și ce să caute ele la noi? Ce noi nu știm să facem ceea ce vor ele să ne învețe? Păi ce noi nu avem tot doi creieri? Și vin așa, pe degeaba? Fugi domnule de-aci, cum să lucreze cineva pe degeaba? Păi sunt proaste, ori cum, fetele alea două?”.

Multă vreme, chiar și după ce au înțeles insolitul prezenței lor în lumea satului, oamenilor tot nu le-a venit să creadă că nu le plătește nimeni pentru „jucărelele” lor. Treptat, s-au obișnu-

it cu ideea că au venit tocmai din despărțirea țărilor lor să se poarte frumos și să smulgă un zâmbet de pe buzele bătrânilor de la Spitalul local, să le arate fetelor de la liceu cum se poate juca fotbal („Păi la asta trebuie să fie bune fetele noastre? La fotbal?!”), ce se poate discuta la un Club al Fetelor, cum se poate sărbători, altfel decât în anii anteriori, Valentine’s Day, cum se poate învăța foclorul altor popoare din jocul și din muzica acestora, ce înseamnă Ziua Europei și cum poți să te bucuri de ea, asemenea multor altor europeni, cum poți să te înțelegi cu un străin fără să-i vorbești limba, de ce trebuie să acordăm în fiecare zi atenție celor mai mici dintre noi, care abia de reușesc să intre pe poarta grădiniței...

Dar toate astea s-au întâmplat, în mod real. Teona Gamgebeli și Linnea Snall și-au petrecut aproape un an din viațile lor tinere aici și ne-au învățat pe toți că lucrurile mari încep de la cele mici. Că integrarea noastră în marea familie europeană nu ține doar de gesturile guvernanților și de acordurile pe care le semnează acolo, la vârf. Că da, există un mare număr de lucruri mici, pe care trebuie să învățăm să le facem, mai întâi la noi acasă. Iar rolul lor de voluntare tocmai acesta a fost – să ne deschidă ochii la ideea că se poate. Ideea proiectului WAVE, cu toate plusurile și minusurile sale, a fost să deschidă zonelor rurale o poartă mică spre Europa. O poartă prin care să aruncăm o privire și să vedem cum stau lucrurile acolo. O poartă, mai ales pentru copii și tineri, cei care vor înțelege ideea de Europa altfel decât o fac părinții și bunicii lor.

Am văzut și ne-a plăcut. Și credem că mai vrem. Credem că proiectul WAVE a avut efect. Și așteptăm să continue.

**CAROLINE
MADJOUKOU**



Poem:

You called us from different horizons,
You brought us in the same place,
You taught us how to live hand in hand,
You showed us how useless are our differences.
European, Africans, South Americans and Asiatics,
All together on the same way and for the same goal...
We understood what made us stronger:
Our intercultural exchange.
We learned each others from our differences,
Then came the time to leave.
Far away each from other, but just physically
We keep some thing precious that can't be move what ever the storm,
The fruits of that time,
They aren't visible for now,
But we are sure it will be clear when we will remember you.
And to express our gratitude,
Just one word: Thanks EVS, thanks WAVE!

Goagă Ionel și Goagă Valerica, doi coordonatori ai unui program de voluntariat desfășurat în România, ne împărtășesc impresiile lor la finalul unei etape



de la diversele activități din cadrul școlii și să le insereze, totul urmărit bineînțeles de către cadrele didactice implicate în acest program. Acest lucru a dat rezultate multumitoare și a făcut ca aproape toți elevii să dorească să se implice.

O altă activitate, la fel de plăcută, a fost realizată în luna martie, mai exact în ziua de 8 MARTIE, Ziua mondială a femeii, zi pentru care împreună cu voluntarele am realizat brățări manuale din lână și flori din hârtie pe care le-am împărțit tuturor femeilor din jurul nostru.

O să mai amintesc doar câteva dintre evenimente, fără să mai dau prea multe detalii: cursuri de limba italiană, engleză, origami, întreceri sportive, campanie de reciclare a deșeurilor în care am implicat elevii, concurs de desene și de dans, am realizat albume foto ale elevilor care au terminat un ciclu de învățământ în satul nostru, interviuri și discuții cu diferiți oameni

Începem prin a vă spune câteva lucruri despre noi...

„Eu, Goagă Ionel, sunt profesor de matematică și director al Liceului Dăneți, (loc în care și-au desfășurat activitatea Eliza Nazaretyan, voluntar din Armenia, Sandrine Mbamba, voluntar din Camerun și Davide Orioli, voluntar din Italia) iar soția mea este profesor de fizică la același liceu și mentor al acestui grup de voluntari.

Această nouă experiență pe care am fost nerăbdători și curioși să o încercăm a fost una benefică atât pentru elevii și profesorii școlii noastre cât și pentru comunitatea căreia îi aparținem.

Momentul sosirii voluntarilor a fost unul mult așteptat și care a stârnit curiozitate în jurul tuturor persoanelor care au intrat în contact cu ele.

Trecând peste perioada de început care a fost puțin dificilă pentru toți, putem vorbi doar despre lucruri frumoase care au urmat.

Am susținut inițiativele și activitățile desfășurate în cadrul școlii și am încercat mereu să creez un cadru propice.

Apreciez efortul voluntarilor și pe cel al mentorului lor, știu că a fost destul de greu, dar toate lucrurile frumoase necesită un efort pe măsură.”

Profesor GOAGĂ VALERICA...

„Activitățile realizate în mare măsură la inițiativa mea, au fost primite cu entuziasm de către elevi și au presupus seriozitate și emoție.

O să vă amintesc câteva dintre toate acestea...

În luna februarie am hotărât împreună cu voluntarele să facem un ziar lunar al școlii în care fiecare elev să se poată afirma cu lucrări literare și creații proprii, să surprindă imagini



din sat și din școală...

Mă bucur pentru faptul că am reușit să implementez, așa cum se cuvine, acest program în satul meu și în școala în care îmi desfășor activitatea. Despre fete, Eliza și Sandrine dar și despre Davide, am doar cuvinte de laudă, sunt încântată că am reușit să ne înțelegem și să ducem la bun sfârșit planurile frumoase pe care ni le-am propus la început.”

Prin acest reportaj am încercat să transmit starea noastră de spirit și să demonstrăm că merită să încerci mereu ceva nou, fie pentru a căpăta experiență, fie pentru a-ți lărgi orizontul de gândire și de a le oferi elevilor, respectiv copiilor noștri, posibilitatea de a se evidenția pe plan local și de ce nu, european.

Ionel și Valerica GOAGĂ



Încă din timpul adolescenței, Wael obișnuia să meargă în portul El Kantaoui, aflat la zece kilometri distanță de casa părinților săi din Sousse, Tunisia, pentru a desena portretele turiștilor străini. Anul trecut s-a decis să vină ca voluntar în România, fără să se gândească vreo clipă că această șansă îi va schimba viața. Și-a luat rămas-bun de la cei dragi și s-a oprit la Târgu-Cărbunești, în luna ianuarie a acestui an. Wael Dahmene, în vârstă de 27 de ani, a venit în orașul gorjean Târgu-Cărbunești ca voluntar, prin intermediul Asociației Regionale pentru Dezvoltare Rurală și Serviciul European de Voluntariat, în vederea derulării activităților incluse în programul „Tineret în Acțiune”, din cadrul proiectului „Worldwide Active Volunteers in Europe”, finanțat de Comisia Europeană.

În cadrul acestui proiect sunt cuprinși 40 de voluntari din țări precum Argentina, Peru, Tunisia, Camerun, Sierra Leone, Austria, Franța, Spania, Georgia și Armenia, 20 fiind repartizați în Dolj, 20 în Gorj. În comunitățile în care se consideră că tinerii au posibilități mai reduse de implicare în acțiuni pentru comunitate și de dezvoltare a abilităților de relaționare socială au fost numiți câte doi voluntari. Așa s-a întâmplat și la Târgu-Cărbunești, unde au fost repartizați un italian, Giuseppe Lo Presti, și tunisianul Wael Dahmene.

Prima zăpadă

Primii fulgi de zăpadă din viața lui au constituit prima surpriză de pe meleagurile românești. Nu văzuse niciodată zăpadă până acum. Venise în pantofi și a fost nevoit să ia mai multe perechi de șosete, dar tot îi era frig, atunci colegii din program i-au făcut cadou o pereche de bocanci.

Tunisianul, alături de elevii pe care i-a învățat să picteze la atelier

Este musulman: nu consumă alcool și carne de porc, preferă orezul, mâncarea de legume, carnea de pasăre, de oaie și îi place să meargă la grătare. Îi place mult bucătăria românească, acele feluri care exclud carnea de porc, desigur. „Nu a venit doar pentru aceste cursuri, ci se pliază pe nevoile comunității, se implică în toate activitățile de voluntariat”, spune Elena Văduva, profesor psiholog în cadrul Colegiului Național Tudor Arghezi din Târgu-Cărbunești și mentorul voluntarului din Tunisia. „Nu eram obișnuit deloc cu zăpada și cu frigul, dar acum îmi aduc aminte cu plăcere de momentele din timpul iernii și le voi povesti părinților mei despre toate lucrurile frumoase pe care le-am întâlnit aici. A fost ceva nou pentru mine”, mărturisește tunisianul Wael Dahmene.



„Gorj c'est le paradis!”

Dincolo de toate surprizele de care a avut parte până la acomodare, tânărul nu a stat nicio clipă departe de desen. A format un atelier de pictură în orașelul cu 9.000 de oameni, și i-a invitat pe toți elevii de la cele două școli din localitate, să vină după cursuri. Tot aici, cei interesați au mai avut ocazia să descopere și mutări inteligente la șah cu ajutorul tunisianului.

„Am acest har de la tatăl meu”

A fost de-ajuns ca într-o zi să străbată cei 25 de kilometri până la Târgu-Jiu, pentru a se îndrăgosti de operele Titanului de la Hobița, sculptorul Constantin Brâncuși. „Mi-am făcut un nou prieten, pe Constantin Brâncuși. În Gorj este ca în paradis. Sunt copii talentați. Cum am ajuns în orașul Târgu-Cărbunești, am făcut deja câteva desene cu clădiri și portrete ale oamenilor pe care i-am întâlnit aici, chiar și lui Giuseppe, un alt voluntar din Italia, care locuiește cu mine în apartament”, spune Wael.

I-a plăcut enorm tot ce a întâlnit în România și a pus pe hârtie monumente istorice, biserici, mănăstiri, iar lucrările vrea să le doneze Muzeului Tudor Arghezi, din Târgu-Cărbunești, în semn de recunoștință. „Pictez de la opt ani, am primit acest har ca «moștenire» de la tatăl meu, care este profesor de franceză pasionat de pictură. Cred că o să mă întorc aici într-o bună zi”, a precizat tunisianul. Șederea la Gorj i-a fost scurtată de un eveniment care va avea loc în familia lui și de la care, conform religiei sale, nu are voie să lipsească. „Trebuia să stea nouă luni, dar va pleca, mai devreme, pentru că se căsătorește sora lui. Copiii le va fi greu fără el.” (Văduva Elena, mentor)

Joacă șah și biliard la Târgu Cărbunești

Pe ultima sută de metri, Wael profită de timpul care i-a mai rămas și se plimbă prin pădurile de la marginea orașului Târgu-Cărbunești, se bucură de aerul curat, admiră Gilortul de pe mal, iar seara se întâlnește cu prietenii lui pentru a merge la biliard sau pentru a juca șah. Nu a lipsit niciodată de la activitățile școlilor din localitate, a participat la organizarea concursului miss de Dragobete, a participat în martie la inaugurarea Centrului de Resurse pentru Activități Extracurriculare, dar a fost și răsplătit cu mici surprize. O elevă de clasa a XI-a de la Colegiul Național Tudor Arghezi i-a oferit un spectacol de neuitat: a dansat arăbește.

For the future volunteers

1) Targu-Carbunesti is a good community, the population is very close with the volunteers especially if you learn the Romanian language, pay attention with the dogs because in my community there are a lot especially in the night, but in general is a quiet town without great problem for the new peoples.

2) With my mentor I had a really great understanding, especially when I learned good the language and also because I was lucky to have almost a second mother here that help me and my flat mate for everything.

3) In the schools for work is necessary to wait to finish the hours in the classes, but is impossible for example create or participate in something about the sport because the legislation forbid every kind of sport, for persons that aren't teacher of sport.

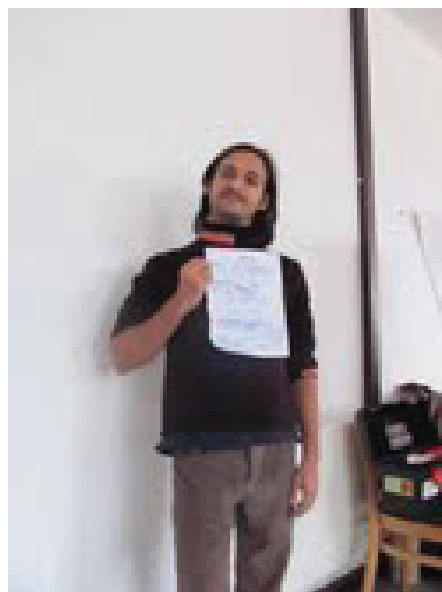
4) I had a possibility to have like Italian students some parents, whit whom I had a very good understanding also outside of the schools I have seen some parents working in other towns but they came to participate to my lessons and some others met me in the center of the town for drink coffee or just for speak.

5) In Carbunesti the mayor gave us a lot of help for opening the EVS office and establish a good relationship with us. He invited me and my flat mate many times to attend some lunch with him, to visit some places in the town, like Tudor Arghezi Museum and in general was present for all our necessities.

6) I had a very good relation with my project coordinator a person that could me help if had any necessities.

7) With other volunteers I create new friendships and I had a possibility to know other languages and others cultures

The Italian workshop was my main activity and not so many other activities. I teached my informal students before the usual things like alphabet and usual sentences and after that some grammar. I created a friendship with a pupil who's name is Alexandru Savoi and organize the opening of the EVS office. I also visited other cities like Timisoara, Bucharest, Alba Iulia, where I see the big differences that exist in this country between the cities. Evs give me the possibility unfortunately to see that in Romania there are analphabetic people, poor people and I hope that also with the help of European union, local and national policy the situation can change in good.



Programul Tineret în acțiune



This project has been funded with support from the European Commission.

This publication [communication] reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.



ARDR

Str. Lt. Dumitru Petrescu. Bl 19, Sc 2, Et 2, Apt. 6, Târgu Jiu, Gorj, ROMANIA 210183

Contact: office@ardr.ro; www.ardr.ro
Tel/Fax: +40 353 805988